

målet med det oprindelige forslag. Dansk Folkeparti mener, at det er det offentlige, der må betale. Det er jo det offentlige, altså amterne, der ikke i første omgang har sørget for, at ventelisterne blev bragt ned på et acceptabelt niveau.

Så det var altså derfor en håndsrekning til amterne i forbindelse med muligheden for at få nedbragt ventelisterne, da ordningen om tilskud med de 3.000 kr. blev indført, og de private høreklivninger kom ind i billedet. Amterne slipper jo på den måde for en meget ressourcerelevende udbygning af de offentlige høreklivninger. Derfor må det være ret og rimeligt, at når det offentlige kræver en kontrol, må det i dette tilfælde også være det offentlige, der betaler.

Dansk Folkeparti er for så vidt enig i sigtet med lovgivningen, der går ud på at sikre, at høreapparathandlingerne foretages af seriøse, private høreklivninger, når der er offentlige midler involveret. Men på den anden side findes der ikke en tilsvarende kontrol- og gebyrordning for f.eks. speciallægeklinikker, tandlæger, optikere osv. Her løber en eller flere ingeniører ikke rundt og kontrollerer deres arbejde, og de leverer jo også ydelser, der helt eller delvis bliver finansieret af det offentlige.

Men vi er som sagt bange for, at dette lovforslag kan ødelægge økonomien for de hørehæmmede, der ellers ville vælge den private løsning, og at de derfor bliver nødt til at stille op i ventelisten til de offentlige høreklivninger igen.

Dansk Folkeparti finder, det er totalt uacceptabelt, at man eventuelt igen skal gøre ventelisterne længere. Men vi vil naturligvis under udvalgsbehandlingen se på, om de positive ting i dette forslag kan opveje de negative ting, som jeg her har omtalt.

Lone Yalcinkaya (CD):

Da CD's socialordfører er forhindret i at være til stede her i salen ved behandlingen af dette lovforslag, skal jeg hermed give denne korte melding:

Uanset at CD ikke hører til dem, der stemte for ændringen i serviceloven i sidste samling om en privatiseringsløsning på høreapparatområdet, skal jeg på mit partis vegne sige, at CD ikke har nogen indvendinger mod at give den hjemmel til opkrævning af betaling, som socialministeren har bedt om. De private leverandørers betaling for de omkostninger, der er forbundet med deres godkendelse, var en forud-

sætning ved ordningens indførelse, og derfor kan CD også gå ind for forslaget.

Det betyder dog ikke, at CD i øvrigt har ændret holdning til den offentlige høreomsorg og ordningen som sådan.

Dorit Myltoft (RV):

Det Radikale Venstre støttede, at mennesker med hørehandicap kunne få lov til at købe høreapparater hos en anden høreapparatleverandør end den, som anvises af amtskommunen.

Det er en betingelse for at opnå tilskud, at høreapparatet udleveres fra en godkendt, privat høreapparatleverandør, der opfylder de godkendelseskrav, som sundhedsministeren har fastsat.

Det var forudsat, at godkendelsesordningen skulle hvile i sig selv, således at godkendte private skulle betale for omkostningerne ved udstedelse og vedligeholdelse af godkendelsen.

Når det så viser sig, at det er tvivlsomt, om der i den vedtagne lov er tilstrækkelig hjemmel til at opkræve denne betaling i forbindelse med godkendelsen, ja, så må Det Radikale Venstre sige, at vi selvfølgelig støtter, at det i loven præciseres, at der kan kræves betaling.

Så vi støtter det her lovforslag.

Jette Gottlieb (EL):

Enhedslisten stemte ikke for det oprindelige forslag fra sidste samling om at gøre det muligt at vælge private høreapparatleverandører, og det var jo specielt, fordi vi syntes, at muligheden kun reelt eksisterede for dem, der havde råd til selv at betale en del af udgifterne.

Men vi kan da derimod godt støtte det her forslag, for vi finder det betryggende, at de, der skal levere høreapparaterne, er godkendt. Det giver tryghed for kunderne. Og vi finder det også rimeligt, at man som leverandør selv skal afholde udgifterne til autorisationen.

Så vi støtter forslaget.

Jens Ove Kjeldsen (KRF):

Ja, jeg kan meddele, at Kristeligt Folkeparti kan tilslutte sig dette forslag.

Det er vigtigt, at vi sørger for, at lovgrundlaget er i orden for reel valgfrihed mellem leverandører af høreapparater, men det er dog også vigtigt, at det offentlige begrænser udgifterne mest mulig til godkendelsesprocedurer, også selv om det nu kan pålægges de private at betale den udgift.